

Kız ve Deniz Yıldızı

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Deniz Yıldızı

Ebru Mina TOMURCUK

Mia geceleri penceresinden dışarı bakmayı çok severdi. Yıldızları sayar ve en parlak yıldıza dilek tutardı. Kıvrıkcık saçları iki zıpzıp topuz yapılmıştı ve gümüş yıldız tokaları ay ışığında pırıl pırıl parlıyordu. En sevdiği sarı elbisesini ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi, yatakta bile. Bu gece okyanus sanki adını fısıldıyor gibiydi.

Mia gözlerini kapattı ve yumuşak, kumlu bir sahilde yürüdüğünü hayal etti. Dalgalar hafif bir şarkı gibi gelip gidiyordu. Birden bir gelgit havuzundan minik bir ses seslendi. "Merhaba aşağıdaki! Bana yardım eder misin?" Mia suyun yanına diz çöktü, kocaman yuvarlak gözleri merakla açılmıştı. Sığ havuzdan küçük, turuncu bir şey ona el sallıyordu.

Bu, beş mercan-turuncusu kolu olan ve tepesinde şapka gibi küçük bir kabuk taşıyan bir deniz yıldızıydı. "Benim adım Çakıl," dedi dostça gülümseyerek. "Yardıma ihtiyacım var, Mia. Büyük bir fırtına okyanus bahçemize zarar verdi." Mia daha da yaklaştı, gülümserken çilleri buruştu. "Suyun altında bir bahçe mi?" diye sordu. "Yardım etmek isterim!"

Çakıl'ın bir kolunda küçük bir yosun bileziği vardı.
"Bahçemizde her canlının bir görevi vardır," dedi Çakıl bilgece.
"Ama fırtına her şeyi dağıttı. Mercanlar çamurla kaplandı,
deniz bitkileri kökünden söküldü ve küçük balıklar kayboldu."
Mia ellerini çırpı. "O zaman birlikte düzeltiriz!" dedi. Çakıl
gülümsedi. "Sırtıma çık ve sıkı tutun."

Bir şıprırtıyla rüya okyanusuna daldılar. Aşağı, aşağı, aşağı gittiler; sallanan yosunların ve parlak pembe mercanların yanından geçtiler. Mia'nın sarı elbisesi küçük bir bayrak gibi dalgalanıyordu. "Vay canına!" diye soludu. "Okyanus ne kadar büyük!" Çakıl kıkırdadı. "Öyle, ama biz küçük ve güçlüyüz. Bak, işte Lumi geliyor." Mavi suyun içinden kocaman bir gölge onlara doğru süzüldü.

Deniz kaplumbağası Lumi yavaşça yüzdü, yeşil ve kahverengi kabuğu parlıyordu. Boynunda minik incilerden ve deniz camı boncuklarından bir kolye vardı. "Hoş geldin, Mia," dedi Lumi sakın, anne gibi bir sesle. "Fırtına bir dağınıklık bıraktı, ama düzeltebiliriz." Yumuşak kehribar gözleri parladı. "Atla bakalım küçüğüm. İkinizi de ben taşıyım."

Okyanus bahçesine yüzdüler ve Mia şaşkınlıkla soludu. Güzel mercanlar kahverengi çamurla ve kırık parçalarla kaplanmıştı. Deniz bitkileri devrilmiş ve üzgün yatıyordu. "Olamaz," diye fısıldadı Mia. "Çok dağınık görünüyor." Çakıl yumuşak bir koluyla eline hafifçe vurdu. "Endişelenme. Birlikte çalışınca büyük sorunlar küçülür. Her canlının bir görevi vardır, hatırladın mı?"

Önce mercanları temizlediler. Mia küçük elleriyle çamuru fırçalayıp temizledi. Lumi uzun yüzgeçleriyle suyu süpürüp berraklaştırdı. Çakıl yumuşak vantuz ayaklarıyla her dalı tekrar parlayana kadar parlattı. "Takım çalışması!" diye sevindi Mia. "Bu çok eğlenceli!" Mercanlar yeniden parlak pembe ve turuncu oldu, denizin altındaki bir gökkuşağı gibi.

Sonra deniz bitkilerini yeniden diktiler. Lumi yüzgeçleriyle kumda yumuşak çukurlar açtı. Mia her küçük yeşil filizi yerine yerleştirdi. Çakıl en uzun bitkinin etrafına bir yosun şeridi bağladı. "Yavaş ve emin," dedi Lumi nazıkçe. "Azar azar, bahçe yeniden canlanıyor." Mia başını salladı. "Büyük şeyler, bir araya getirilmiş küçük şeylerdir!"

Birden bir kayanın arkasından minik bir ses ciyakladı. "Çıkmak güvenli mi?" Küçük bir balık dışarı baktı; parlak mavi, sarı yüzgeçli ve her iki yanında küçük beyaz bir benek vardı. "Ben Pip," diye fısıldadı balık utangaçça. "Fırtına beni korkuttu ve şimdi yuvamı bulamıyorum." Mia nazikçe elini uzattı. "Sana yardım edeceğiz, Pip!"

Çakıl gülümsedi. "Gördün mü? Her canlının bir görevi vardır. Pip hızlı yüzgeçleriyle minik bitkileri yeniden dikmemize yardım edebilir." Pip hevesle dışarı fırladı, yardım etmeye can atıyordu. Sarı kuyruğunu kıpırdattı ve kuma tohumlar serpti. Mia güldü. "En küçük balık bile büyük bir yardımcı!" Bahçe yeniden yeşil ve canlı görünmeye başladı.

Sonra kaybolan küçük balıkları yuvalarına götürdüler. Pip öncülük etti, hızlı hızlı daireler çizerek yüzdü. Mia kollarını bayrak gibi salladı ve Lumi balıkları toplamak için suyu yavaşça itti. Çakıl her birini saydı. "Bir, iki, üç, dört! Hepsi güvende!" Mia sevinçle bağırdı. "Başardık! Herkesin bir görevi var, büyük ya da küçük!"

Okyanus bahçesi bir mücevher gibi pırıl pırıl parladı. Mercanlar ışıldadı, deniz bitkileri sallandı ve küçük balıklar mutlu daireler çizerek dans etti. Lumi sıcak, kırıışık gülümsemesiyle gülümsedi. "Görüyor musun, Mia? Takım çalışması büyük sorunları çözebilir, hatta su altındakileri bile." Çakıl bir koluyla ona minik bir çak yaptı. "Cesur ve nazıktın, bu da hepsinin en güzel görevi."

Tam o sırada Mia annesinin uzaktan seslendiğini duydu. "Mia, uyanma vakti!" Rüya patlayan baloncuklar gibi solmaya başladı. "Hoşça kal, Çakıl! Hoşça kal, Lumi! Hoşça kal, Pip!" diye seslendi Mia. "Unutma," diye şarkı gibi karşılık verdi Çakıl, "her canlının bir görevi vardır!" Mia okyanus gün ışığına dönüşene kadar el salladı ve kocaman ela gözlerini açtı.

Mia sarı elbisesi ve kırmızı çizmeleriyle yataktan fırladı. Arkadaşlarını bulmak için dışarı koştu. "Rüyama asla inanamazsınız!" dedi, aralıklı dişleriyle gülümseyerek. Onlara Çakıl'ı, Lumi'yi ve küçük Pip'i anlattı. "Her canlının bir görevi vardır," dedi. "Ve takım çalışması büyük sorunları çözebilir, hatta su altındakileri bile!"

Arkadaşları yan bahçedeki dağınık bahçeye baktılar ve gülümsediler. "O zaman bunu birlikte düzeltelim!" dediler. Mia çizmelerini giydi ve küçük bir kürek aldı. Çakıl'ın minik kabuk şapkasını ve Lumi'nin sevgi dolu gözlerini düşündü. Hepimiz yardım edince büyük sorunlar küçülür. Ve o günden sonra Mia hep hatırladı: her canlının bir görevi vardır.